

Spørgsmaal, kan jeg ikke se, at der er nogen Grund for mig til at indvende noget derimod.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvor stor Indtægten af Jagten i vore Statsskove var. Jeg har faaet en Opgørelse derover for de sidste 3 Aar. Gennemsnitsindtægten i disse 3 Aar har været 7,200 Kr. brutto, men saa har der ganske vist været en Udgift paa 3,500 Kr., saa at Nettoindtægten kun er 3,700 Kr. Det er maaske ikke helt usandsynligt, at den kunde blive noget større.

Det ærede Medlem var ogsaa, maaske ikke saa meget i Aar som i Fjor, inde paa en Kritik af Skovriften og kom ogsaa i Aar ind paa en Omtale af Tisvilde Hegn. Men det lod jo til, at Enigheden mellem det ærede Medlem og vore Skovbrugere i Statsskovene nu var langt større, end den var i Fjor. Jeg har for Resten i Sommer været ude for at se, hvorledes disse Gennemhugninger saa ud, og i det hele taget se, hvorledes det ser ud, før Gennemhugningerne finder Sted, og jeg maa sige ligesom det ærede Medlem — og Skovrideren derude er ogsaa enig med baade det ærede Medlem og mig deri —, at disse Gennemhugninger bør finde Sted og bør foretages snarest muligt. Naar det ikke er sket før, er Grunden den, at det Brændsel, som fremkommer ved at hugge disse mindre Plantninger igennem, har været af saa ringe Værdi, at det før Krigen ikke var muligt at faa det afsat, og derfor var det ogsaa, at der laa saa store Dynger af Kvas ude i disse Skove. Men nu i vor brændselsfattige Tid er der blevet Efterspørgsel ogsaa efter dette Kvas, og saa snart man kan faa Afsætning og Anvendelse for det, er man ogsaa tilbøjelig til at indrømme, at disse Gennemhugninger skal finde Sted. Og dersom disse brændselsfattige Tider vedvarer, tror jeg — og det tror vist ogsaa det ærede Medlem —, at naar vi kommer derud om et Par Aar, har alle Gennemhugningerne fundet Sted, og saa er Skoven netop, som det ærede Medlem antydede i Fjor at den burde være; og i og for sig er der jo ikke nogen Meningsforskel om, at dette Arbejde burde være gjort, for saa vidt man ellers kunde have gjort det før Krigen.

Sluttelig kritiserede det ærede Medlem Lystskovdistrikterne og særlig Charlottenlund Skov. Jeg er ikke tilstrækkelig sagskyndig til at bedømme denne Kritik; jeg kan kun sige til det ærede Medlem, at de Tanker, han her fremsatte, og den Opfat-

telse, han her gjorde gældende, skal komme til rette vedkommendes Kundskab, og saa skal vi se, hvad de vil sige dertil. Det er meget muligt, at der er noget i det ærede Medlems Betragtninger og maaske mere i dem, end jeg i Øjeblikket kan bedømme.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (N. P. Nielsen) ønskede, at Kongelunden ude paa Amager fuldt ud skulde gøres til en offentlig Skov. Han udtalte, at man i denne Skov kunde gaa paa den Vej, som fører lige fra Indgangen mod Syd ud til Stranden mod Nord. Det er ikke helt rigtigt. Der er ganske vist et Fasaneri derude, og jeg ser ikke, at man let kan komme bort fra dette Fasaneri. Men det indtager jo dog kun et Stykke af denne Skov. Ganske vist er Skoven ikke stor, men paa hele det Skovareal, som ligger paa den østlige Side af den Vej, det ærede Medlem omtalte, ved jeg ikke bedre, end at man kan gaa, hvor man vil. Det er kun paa det mindre Stykke paa den vestlige Side af den Vej, som gaar midt gennem Skoven, at Fasaneriet er, og der er der ganske vist afspærret. Saa nævnedes det ærede Medlem, at der var Tale om, at man skulde have en Jernbane om ad Kongelunden, og det vilde være meget ønskeligt at faa denne Jernbane, men saa længe Skoven var, som den var: i særlig Grad til Anvendelse for Fasaneriet, vilde det være meget vanskeligt at faa anlagt denne Bane. Men naar denne Bane skal anlægges, lad os saa forhandle derom og se, om man kunde komme til et Resultat og naa til Enighed om dette Spørgsmaal.

Dernæst nævnedes det ærede Medlem, om ikke der var Grund til i disse Tider at støtte Kaninavl. Der er delte Meninger om Kaninavl, det er der om saa mange Ting. Jeg vil derom sige, at der har jo forhen været en Bevilling paa Finansloven til Fremme af Kaninavl, endogsaa saa stort et Beløb som 1,500 Kr., men den blev strøget i Samlingen 1911—12 ved Finanslovsforslagets anden Behandling. Det var Finansudvalget, som rejste Spørgsmaalet, og Rigsdagen vedtog, at denne Bevilling skulde gaa ud. Saa blev der ganske vist ved tredie Behandling af Finanslovsforslaget samme Aar af et Mindretal stillet Forslag om, at der skulde ydes et Tilskud til Kaninavlens Fremme paa 1,000 Kr., men det blev forkastet. Dersom der i det hele taget er Ønske om, at man nu igen skulde optage en Bevilling dertil, skal jeg for mit Vedkommende ikke